

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1.
sz. I. em. (Király-
utca sarkán).
Kiadóhivatal:
Wolf M. könyv- és
papírkereskedése-
ben, Királyutca,
Hattyu-épület.
Megjelenik vasár-
nap kivételével
minden nap este 5
orakor.

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)
POLITIKAI NAPILAP

Előfizetési árak:
Helyben:
Égész évre. 10.—
Égy hóra. . . 1.—
Videkre:
Égész évre. 12.—
Égy hóra. . . 1.20
Egyes szám ára
Pécsett 4 kr., vi-
déken 5 kr.
Egyes számok
kaphatók minden
lapelérőn.

Pécs, 1894.

Csütörtök, május 31.

127. (1190.) szám.

Kiviteli kereskedelmünk.

A magyar kereskedelmi muzeum, mint bold. Baross minden intézménye, zseniális koncepcióról tesz tanubizonyítást. Csakhogy sok nagy és messze kiható intézménynek oly szervezeti hibák bontják meg tevékenységét, hogy ez által a tőlük várt eredmény problematikussá válik.

Nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy magasztos eszme volt kelet felé a kereskedelmek az állami iniciatívájára megnyitni az utat. Kétség kívül e terv megérlelődésekor, az angol eastindian companie, a holland Neederlandsche Maatschapij, melyek szintén kezdetben állami szubvencióval hódítottak tért országuk kereskedelmének, lebegtek Baross szemei előtt. Ha a m. ker. muzeum eddig nem felelt meg a célnak, ha nem fejtette ki a várt tevékenységet, annak az oka főleg abban rejlik, hogy ezen intézmény életbeléptetésekor, valamint Baross többi kezdeményezésekor, a hozzáértők nem kérdezték meg és a kiket a miniszter meghallgatott, nem igen értettek hozzá, a mennyiben az ügynek már az által is eleget véltek tenni, hogy mintaraktárakat létesítettek és beléjük mindenféle protekeionált egyéneket helyeztek el. Az eszme helyes-

sége minden kétség fölött áll, csak a kivitele nem helyes.

Nézetünk szerint a magyar kereskedelmi muzeumok következő helyesbítés által volnaak céljuknak teljesen megfelelőleg átalakíthatók.

Alkalmazni kellene oly egyéneket, kik akár csak részben is ismerjék az illető muzeumi kerület nyelvét, legyenek művelt, tanult kereskedők, de főleg olyanok, kik mint kereskedelmi utazók már több éve akár hacsak belföldön is működtek. Ne pók módjára várja a legyet, míg hálójába esik, hanem járjon utána az üzletnek, igyekezzék evőket aquirálni, beszélje őket rá a vételre, értesse meg velők azon előnyöket, melyek reá háramlanak, ha a magyarországi állítólag jobb és ősőbb képzőművelék elárulítja. Szükséges tehát, hogy a kereskedelmi muzeum vezetője bizonyos foku rábeszélő képességgel bírjon, legyen előzékeny, megnyerő modoru, és hogy ne csak szellemi képessége, de külseje által is jó benyomást gyakoroljon a vevőre. Jól praktikus és képzett szakemberek, kik kellő emberismerettel is bírnak, tudnak a vevővel banni, de ismerik az elárulítandó cikket is, mi okvetlenül szükséges, nehogy a vevő előtt elővigyázatlanul kiejtett vélemény által az árucikket illetőleg tájékozat-

lanságot áruljon el, mi által nevétségessé válik a vevő előtt.

Tehát nem azt kell nézni, hogy ki ajánlja és mily iskolái vannak az aspiránsnak, hanem oly egyének nevezendők ki ezen állásokra, a kiket szolgálóati bizonyítványuk ajánl.

Hogy ilyenek is bőven találhatók, az iránt bizonyosan az „Utazó kereskedők köre” szolgálhatna utbaigazítással.

Az a minden muzeumnál fontartott bizományi, illetve minta-raktár ezáltal némileg fölöslegessé válnék, miután az utazó a főbb cikkekkel, az ügyvezetett slagereket minta-ládájában magával viszi, és miután a földolag a vevőt akár csak egy kis rendelésre rávinni, mely után — ha a kivitel, minőséget és árat illetőleg számadását megtalálja — úgyis többször is fölkeresi gyárosainkat minden további nógatás nélkül is, — tehát elegendő a kínált árának mintegy quattensenciáját az utra vinni. Különbözetű ügyes utazónak még minta sem igen kell. Neki az a sok minta csak teher, csak hátrányos akadály.

Az utazó kereskedő mindig értelmesebb, ügyesebb, jobban is tud magának információkat szerezni, mint az állandó lakhelyen a vevő várakozó ügynök. Az utazó véglegében, társaságban, utközben ügyesen ki tudja a

A „PÉCSI ÚJSÁG” tárcája.

Mióta káromkodnak Magyarországon.*

A káromkodás fogalma föltelezi a vallást, az istenismeretet, mert enélkül az ember lelke fölhaborodásban sem vete-medhetik arra; s épen ez alapon is állhatni, hogy őseink nem hozták be Európába a káromkodást, sőt hogy akkor is, midőn a keresztény vallást már elfogadták, századokon keresztül a XVI. század közepéig sem éltek e rút szokással.

Bár régi krónikáinknak az ősrégek nyomán sajátságos fogalomnak valának a hunok és ősmagyarok lelki életéről, mennyiben azokat a legdurvábbaknak jellemzik, a káromkodásról sehol sem tessék említést. Így a többi közt Bonfini nyomán Heltai Gáspár krónikájában a székításkor, mely elnevezés alatt a hunmagyarok érti, olyanokul jellemzik, kik legkisebb lelki műveltséggel sem bírtak; torzonborz szakált és hajat viseltek, mert sohasem borotválkoztak s e miatt „vad

és fene tekintetűek valának.” Sőt szerinte még a szövést, fonást sem ismerték s ruházatuk csupán állatok irhájából állott s vétéknek csupán a tolvajlást tartották. Ó ez ősmagyarokat vitéz harcolóknak, de kegyetleneknek jellemzi, mert „Mars lévén az ő planetájára: ez indítá őket kegyetlenkedésre . . .”

Későbbi történetíróink szerint is őseink vallása eleintén egyszerű természetű cultus volt, hasonló ahhoz, mely Közép-Ázsia többi népeinél, kivált a parzsnálk divott. Eleintén tűz-, víz- és levegőtisztelek valának, utóbb azonban az egy Isten eszméjének hódoltak, sőt a gonoszak külön fölényűit az armányost, manót és örögöt képzelték. Ezek szerint az ősmagyarok szó- és eskütartók, szelítek és bőlesek valának, kik között vétek sem merült föl s kiket utóbb csak a folytonos harcok tettek kegyetlenekké és keményekké.

Mindamellettt nines nyoma sem a magyar történelemben, sem a törvénykönyvekben annak, hogy a magyaroknál a káromkodás mindaddig, míg az Árpád-házból kikerült, s később ön választotta királyaink alatt az alkotmányi oltalma alatt jogukat élvezve, bár sok évszázadon keresztül közéttek, a káromlást ismerték

volna, mely rút bűn és csuf szokás csupán a mohácsi vész után bekövetkezett válságos időkben felszólódott be,* midőn a magyar koronáért két trónkövetelő, Zápolyai János és I. Ferdinánd versengyett, s a pártokra szakadt országban, melyben a pártfelelen kívül még a hódító török is dühöngött, a folytonos harcok közt erőszak és féktelenség s azzal együtt a nyomor és ínség mindinkább eláradt a hazában. Nemesak az ország rendei és főurai, hanem a közép is a két király közt pártosokul szerepelvén, a legnagyobb ekeskedéssel törekedtek egymásnak ártani, egymást ölni, égetni és pusztítani, enélkül, hogy a kevés számú jobb érzesűek a két lehetetlen s egymás ellen törő király mellett az ország végromlásán segíthettek volna s e közben, míg a közigazgatás és igazságszolgáltatás fonakadt s e helyett a közbizalom és családtság és megvesztegetés, hatalmoskodás és erőszakoskodás divatozott, a személy- és vagyonbiztonság teljesen fölforgatott, a magán-

* Nem jól véli a szerző, mert a latin kódexben meg vagyon írva, hogy Lehel vezér, mikor a kurtjét nemes haraggal a német herceg fejéhez vágta, nagyot káromkodott. Hat Botond — elhibázott magyar ember — hogy nem káromkodva döngette Bizanc kapuját? — A rovatvezető.

* A „Századok” legutóbbi számából.

mit megtudni akar és főleg az által, hogy a vevőt üzletében fölkeresi, annak raktárát, eljárását, viselkedését, üzleti modorát látja, könnyebben alkothat akár csak egy apró észlelés révén ítéletet annak értéke fölül.

Ezek volnának azon tulajdonságok, melyekkel a keleten fölállított muzeum vezetőinek bírnia kell.

Hogy azonban a biztos jövedelem tudata ne bénítsa tevékenységüket és ne követhessék a mostani képviselők nagy részének eljárását, hogy t. i. bizony tudván, hogy jövedelmük, akár csinálnak üzletet, akár nem, megmarad — kisebb fiz. javadalmazással kellene őket szerződíteni, tegyük föl 7—900 frttal napi 8—10 frt utazási átalánnyal és a lebonyolított üzletek után kellene őket megfelelő jutalékban részesíteni. Ez volna azután a serkentő ok, mely őket arra ösztönözné, hogy mindig részen legyenek, hogy vevőt szerezzenek, azokat megtartsák a magyar kereskedelemnek és iparnak és a fogalmat lehetőleg emeljék.

Hogy azonban a ker. muzeumi képviselő jövedelmének szaporítása céljából ne hitelezzen könnyelműen, csakis azon üzletek után élvezze a jutalékot, amely kifizetett és jutalomdíjak tüzesnek ki annak részére, a kinek üzletei mellett kevesebb mint pl. 2—3% veszteség mutatkozik, ami a keleti piac viszonyaira való tekintettel különben sem sok és a milyen veszteséggel a belföldi kereskedést űző józan kereskedő is számol.

Azt hiszszük, hogy nézetünk mérvadó helyen is csak helyesléssel találkozhatik és keresetül is vihető; hisz nem kívánunk mást, mint hogy kereskedelmi és ipari terményeink kivételének emelése érdekében, a kereskedelem és ipar fejlesztésére rend-

kívül előnyös kereskedelmi muzeum vezetésére *erre alkalmas egyéneket* nevezzenek ki. A mai progressió ez által nem várt emelkedésre és fejlődésre fog szert tenni.

K. S. D.

A román igazgatókról. Szándékosan elhallgattunk az ugynevezett oláh-kérdésről, mely pedig huzamosabb idő óta foglalkoztatja a sajtót és különösen a „Memorandum-pör” tárgyalása óta állandóan napirenden van. Közéletünk nem csekélylendő bajaihoz szerencsésen megkapunk tehát egy kis nemzetiségi kérdést is és pedig — valjuk be — a legkomolyabb fajtaból.

De ha hallgattunk eddig, az lévén álláspontunk, hogy: hallassa az az igazság szolgáltatás a szavát, mi pedig ne szaporítsuk a szót egy áldatlan ügyben, — most, midőn az igazgatók elítéltek, rá kell mutatnunk az oláh-kérdésre, mely keletkezésében igazolja, hogy bűnben csak bűn foghatnak, — lefolyásában megerősíti a mondatot, hogy a gyűlölet gyűlöletet szül és kifejlődésében figyelmet oennünk, hogy gyümölcseről ismerjük meg a fát.

Az oláh nemzetiségi kérdés megvan; nem kell ehhez meginterviewolni az oláh kapacitásokat, meg az oláh lányokat. Az oláh gyűlöli a magyart, gyűlöli a magyar állameszmét, gyűlöli a magyar nyelvet és kultúrát és Erdélyt és általában az oláh-lakta vidékeket oláh állammá akarja kikeríteni. Hogy e föld soha sem volt az oláhoké, az mit sem tesz. Elég, hogy a magyar oly botor volt, hogy midőn szabadságát kivívta, azt megosztotta az oláhhval is és az oláh igazgatók szabadságot arra használják, hogy megtagadják a jogrendet. A magyar szabaddá

tette a sajtót és az oláh igazgatók a sajtószabadságot a magyar nemzet és állam ellen zsákmányolják ki. Szabaddá tette az egyházat és iskolát és az oláh igazgatók épen az egyházat és iskolát használja föl aknamunkájához.

Mindenütt az oláh igazgatók, kik lépten nyomon visszaélnék a nemzet legdrágább közkincsével: a szabadsággal. Eszünkben sincs ezért a szabadságot okolni, annak meg kell maradni eszoritatlanul e haza minden hű fia számára, de az igazgatókkal el kell banni érdemük szerint. Le kell őket leplezni, hazugságaikat meg kell ismertetni a román néppel föl kell őket világosítani a veszelekről, melyek az igazgatók követéséből reájuk árulnak és ami fő: nem szabad tűrni, hogy az iskola, a templom és a sajtó a nyílt igaztás esz-közéivé alacsonyittassanak. Az oláh örület elérte immár a beszámítatlanság határát. Alkalmazni kell tehát kényszerzubbonyt, míg a dühöngés lecsendesül, azután meg kell állapítani a fide ideát, melybe a szerencsétlenek belelovagolták magukat és annak megfelelő kurával helyre kell állítani a megzavart lelki egyensúlyt.

E tárggyal foglalkozva lehetetlen nem utalunk arra a nagyszabású agitációra, melyet az oláh igazgatók a világsajtóban Magyarország ellen és ügyük mellett kifejtettek. Az agitációtól, bár otromba hazugságokkal dolgozik, a szervezetséget, a kitartást és körmönfont ügyességet nem lehet elvitatni. De épen e körülmény mutatja, hogy ez agitációt külföldi kéz és pénz gyámoltja és külügyi politikánk megerőltethetné magát egy kissé, hogy ellensúlyozná e machinációkat, mit önzétes nemzet megtorlatlanul úgy sem hagyhat. Ezen kötelesség-telejesítése a mi

jogok kimételetlenül megsértettek, míg a hatalmassan előtörő török csapatok is minden oldalról épen úgy, mint a féktelenül portyázó s erőszakoskodó magyar és német zsoldos és vérszomjas zabolatlan seregok zaklaták a földnépet, mely a rája nehezedett elviselhetetlen teher és nyomorúság közepette még a vallás és egyház világlágban sem találhatott vigaszt, melyet a felforgatótt államviszonyok közt a reformáció által keletkezett felekezeti zárvar szintén elnyomott.

E válságos szomorú időkben elveszté az ország népe hitét az Istenhez s vallásához, melyet határtalan ölkesedésében gyalgizni, szidni s káromolni kezdett, a mely szokatlan elfajulásán később, midőn Miksa megkoronázottat s Ferdinánd né-milig a rendet helyreállította, a birtokos osztály megreménylő, sürgeti, hogy e lábrakapott bűn ellen szigorú intézkedések hozassanak. Minek következtében azután 1563. évben a Pozsonyban összegyűlt ország rendi előterjesztésre keletkezett az 1563. 42. törvényeikk, melyben világsan felhozhatik, hogy mennyiben a közelébb elmúlt években az országban az átkozódók részéről keletkezett az Isten és szentség elleni káromkodás, melyért nehozy az Isten jogos haragja az ország ellen föl-ingereltessék, meggátálással megállíta-

ttott s Ferdinánd által azon évi november hó 13-án szentesített is, hogy mindazok, kik Istent, a szentségeket és lelket káromolják s azok, kik ezeket hallván, a bíróságnál föl nem jelentik, első ízben nyilván megfenyíttessenek másodikban meg-pálcáztatassanak, harmadikban pedig mint emberlök vagy más ily gonosztevek megbüntessenek; a föl nem jelentők pedig három márkányi pénzbírsággal sújtassanak.

S bizonyára a hatóságok alkalmazták is e törvényt, de nem a kellő eredményvel, mert a rüt szokás mindinkább terjedt s melyből gyökeret vert az ország lakosainál, úgy, hogy egy évszázad leforgása után az 1659. évi július 21-én Pozsonyban megnyílt országgyűlésen jónak látták a rendek a főnebbi törvényt megújítani s szigorú alkalmazását elrendelni.* Nemkülönbön hatvanögy év múltán ismét megújították, az 1723. évi 110 törvény-cikkben megállapítván, hogy az előbbi törvények az Isten, boldogságos Szűz Mária és szentek káromlói ellen szigorúan alkalmaztassanak; s mivel később különösen az I. Napoleon elleni hadjáratokban szervezett magyar nemzeti felkelők — insurgenek — közt is divatba jött a káromkodás, ennek meggátálással hozottat a

* 1659. évi 42. t.-cz.

pozsonyi országgyűlésen az 1808. évi 11. t.-cz. 13. §-a...

S számos példa van arra, hogy hatóságaink, a megyei törvényszékek, városi bíróságok és úri székek egyaránt, élve a törvényadta joggal, esuknyag szigorúan alkalmazták is a törvény ridig intézkedéseit és büntetéseit. Így a bergszázi városi bíróság 1748. november hó 12-én bizonyos Duszkáné nevű ottani asszonyt „adta teremtett és ménkö mondásért s részegeskedésért jölehet halált érdemelne, arra ítélte, hogy egyásmintán három pénkeleten keményen lapátolassék meg és a városból örökre száműzöttessék.”

1752. augusztus hó 27-én ugyanazon becsületlen tanács Fagyas Lukácsot azért, mert „b... a anyalelkével, teremtettével föllite igen káromkodott,” 24 lapát-esapálass büntette, azon megjegyzéssel, hogy ismétlés esetében „kövel verettetik agyon.”

1772-ben pedig Orosz Lászlóért, hasonlói káromkodásért, „mint maga rosszaságáról és példás istentelenségéről már mindenki előtt ismeretes és megjegyezettö gonosz asszonyt, más hasonló nők elrettetésére” ötven kemény korbácsütésre ítélte.

Hasonló módon járt el a Munkács városi tanács is. Így az 1684. évről ez foglaltatik a rövid tartalmu tárgyalási jegyző-

— **Kossuth Ferenc köszönete Pécsvárosához.** Kossuth Ferenc, ki most apja turáni lakásán rendezi apja hagyatékát, a következő levelet intézte Pécs városa közönségéhez:

Turin, 26. május.

Pécs sz. kir. város t. közönségének. Elkésvé bár, de annál melegebben köszönöm (öcsém nevében is) azon részvételt, mellyel e város közönsége minket megiszteletti kegyes volt.

Késedelmemet, a nagy csapástól eredő körülmények okozták.

Ezen csapás lesújtott, mert a nagy halott, nekünk mindentől volt, én úgy is, mint fia, úgy is mint magyar, edes atyám mat vesztettem; a polgárosodott világ pedig, a szabadság elűnt apostolat gyászolja.

Dicsősége volt ő hazájának; a jelen század ragyog nevetől, melynek fényét mindig hazájára irányítja.

Egész élete, a honfi érdemek óriási halmaza volt; halála pedig, honfi érzelmekben és nagy eszményre iránt lelkesedésben, egyesté az egész hazát.

Ő cbrszte föl a nemzetet. Ő tette életéről a nép millióit befogadva az alkotmány sáncába.

Ő adott öntudatot a nemzetnek, ő vezette önvédelmét, ő mutatta meg, hogy a magyar tud is, akar is önálló és szabad lenni.

Ő tartotta föl az elnyomtatás korszakában a nemzet létjogát és ő emelte föl a magyar kérdést az európai kérdések színvonalára.

Ő fenyegette az elnyomtatást mindig és mindenütt, míg végre belerettentek az okulásba és midőn a kenyárolom okult s a nemzet biztosítható jelenet, ő öröködt a távolból, ő intett, ő buzdított, ő remelt, ő bizott, ő képviselt egy nagy jövőt — — mindaddig míg meg nem halt — — hontalanul!

Ez volt az ő életförténete; ezt tanultam a külföldön a külföldtől, én, kedves halottunknak hű fia; és ezt róla följegyezzi egykor a magyar történelem.

Mely tisztelettel

Kossuth Ferenc.

— **Évzáró vizsgálatok.** A pécsi állami főreáliskolában az évzáró vizsgálatok jun. 18-án a VII., VI., V. és I. A) osztály vizsgálatával kezdődnek. 19-én a IV., III. A), III. B) és I. B) osztály; 21-én a VII., VI., II. A) és II. B) osztály; 22-én az V., IV., III. A) és II. A) osztály; 23-án a VI., III. B), II. A) és II. B) osztály; 25-én a VII., V. és I. B) osztály vizsgáznak; 27-én rendkívüli tantárgyakból foly a vizsgálat; 28-án zárótanácskozási, 29-én pedig bizonyítványkiadás, ezt megelőzőleg Te Deum. **A szóbeli érettségi** vizsga a főreáliskolánál a főigazgató jelenlétében június 20-án tartatik meg. **Az alsófokú kereskedelmi iskola** évzáró vizsgálatát Kindl József elnök jelenlétében június 13-án 4 órakor hirtánból, 14-én pedig az osztályvizsgálatok tartanak meg.

— **A kereskedelmi kaszinó** berendezésére kibocsátott tízezer forintnyi részvény a mai napon már teljes összegében jegyezve van. Most már nincsen akadály a kereskedelmi kaszinó megalakítására. A berendezési költség új gyors előteremtése az előkészítő bizottság két buzgó tagjának, Kindl József segélyesületi igazgató és Ullmann M. Károly bankár ügyvezetőjének, másrészt azonban kereskedőink áldozatkészségének köszönhető.

— **A difteritisz** Pécssett. A múlt héten 4 difteritiszes betegot jelentettek be, míg e héten csak a mai napig is szintén 4 betegedés történt. E héten egy halálozás is fordult elő.

— **Újabb hamis egyforintosok.** Multkor megírtuk, hogy a pécsi piacon 4 drb hamis egyforintosral fizetett valaki s hogy a hamisítványok közönséges maozmányok.

A rendőrség el is fogott valami Schwarz nevű embert, a ki azzal a 4 frttal fizetett. A hirdi bucsun hasonlóképpen szerepelt 2 drb ilyen primitív forint. Egy parasztember adta Steinberger pécsváradí ruha-kereskedőnek, a ki itt Pécssett vette észre, hogy a pénz hamis s mivel itt a Pécsi Újságban hasonló esetről olvasott, föl is jelentette a rendőrségnek. A csendőrség elfogott egy Kovács névű vasasi embert, a kire Steinberger gyanakodott s aki egy korcsmában hamis ötvenesen ákart tudni. Kovácsot szembesítették Steinbergerrel s bevallotta, hogy azokat a primitív forintosokat ő mőzolta. Mar most Schwarz tagadásával s azon állításával, hogy azt a 4 drb hamis forintos ő is úgy kapta, valószínűnek látszik, hogy emezeket is Kovács gyártotta. A vizsgálat ez irányban folyik.

— **Hamis egy koronások.** Irtunk már arról, hogy a korona pénzeket is hamisítják. Miután itt Pécssett is nem kis számmal forgognak már közkezen a hamisított koronások, újból figyelmeztetjük a közönséget, hogy az egy koronásoktól jól vegye vizsgálat alá. Az érem kidolgozása alig hogy főnn kivanni valót — a minta megzése oly ügyes, a verés oly meglehetősen pontos, a külső fénye oly csalékony, hogy így szemmel alig lehet a hamisít megkülönböztetni a jótól, csakis az érem celenek körirása nem vag pontosan össze a valódi korona el-írásával. A legpraktikusabb ismertető jele a hamis koronának a tempa csengése, mely annyira elűt az az züst csengésétől, hogy ezzel azonnal elárulja magát a hamisítványt.

— **A Mecsek egyesület választmánya** holnap, június 31-én délután 6 órakor a nemzeti kaszinóban ülést tart, melyen a gyűdi barlang fölhatására kiküldött bizottság tesz jelentést, továbbá az orvosok és természetvizsgálók itt időzésekor rendezendő kirándulásokkal beszélnek meg.

— **Ki lesz Tolnamegyében alispán.** A mióta **Perczel Dezős**, **Simonsits Béla** a volgysegi járás főszolgabírói székéből emelkedtek föl az alispáni székbe, Tolnamegyében természetesen tartják, hogy a megye alispánja csak a Bonyhádon székelő főszolgabíró lehet. Most, hogy **Simonsits Béla** alispánnak, esongrádmegyei főispánná való kinevezése kiszöbön áll, mint alispánjelöltet **Dőry Pál** főszolgabírót emlegetik, kinek megválasztása legvalószínűbb.

— **Törzsisztéink Veszpremben.** Az V. honvédkerület Pécssett állomásozó törzsisztéji tudvalegőleg jelenleg **Say Győző** altábornagy parancsnoksága alatt harczászati tavolagváslat tartanak, mely alatt pár napig Veszpremben is időztek, hol egy napig **Hornig Károly** báro püspök vendége voltak. Most **Zirc** és **Kis-Bér** környék végzik a terep tanulmányokat. A pécsi törzsiszték június 2-án érkeznek Pécsre vissza.

TÁVIRATAINK.

Eszküvő a királyi családban.

Bécs. május 30. (Eredeti távirat.) A Bécsben időző összes magyar miniszterek ma jelen voltak **Mária Karolina** Immaculata főhercegnő esküvőjén **Agost Lipót** szász herceggel. A miniszterek magyar diszruhában jelentek meg. Az esküvő a Hofburg plébánia-templomban ment végbe. Jelen voltak a király, a nápolyi herceg, **Stefánia** trónörökös, főhercegek, főhercegnők, a közös osztrák és magyar miniszterek. Az esketési szertartást **Gruscha** érsek végezte.

A király döntése.

Bécs. május 30. (Ered. távirat.) Ő Felsőségnek, a királynak elhatározását illetőleg teljes tájékozatlanság uralkodik. Csak egy dolog bizonyos, hogy a magyar kormány szigorúan körvonalazta azt az irányt, melytől el nem térhet és ez azon kérelme, hogy hatalmaztassék föl azon nyilatkozat tételére, hogy a főrendek, illetőleg peerek száma azon esetre, ha a főrendház másodsor is elvettné a kötelező polgári házasságról szóló javaslatot, oly arányban fog emeltetni, a mely a nemmel és igennel szavazók számból különbözeteinek kielégítésére elegendő. A helyzetet mindenki komolyan fogja föl, de még mindig remélhető, hogy a krízis nem fog bekövetkezni. Az sincs kizárva, hogy a delegációk egybehívását öszre halasztják.

Wekerle és a király.

Budapest. május 30. (A „Bud. Corr.“ távirata a „Pécsi Újság“-hoz.) A király a mai esketési ünnepélyek miatt csak délután fogadhatja **Wekerle** magánkihallgatáson. Egyik budapesti lapnak azon híre, hogy a király a tegnapi udvari hangversenyen **Wekerle**t nem szólította meg, tendenciózus kiszínezése azon ténynek, hogy a király tegnap kizárólag a nagy követekkel beszélt és sem osztrák, sem magyar minisztert meg nem szólított. Legkevesebbet a király véletlenül épen **Agliardi** pápai nunciussal beszélt. A beszélgetés tárgyát **Stambulow** bolgár miniszterelnök lemondása képezte.

Magyar miniszterek Bécsben.

Bécs. május 30. (Eredeti távirat.) **Fejérváry** Géza miniszter a király ma délben 11 órakor fogadta külön kihallgatáson. **Wekerle** miniszterelnök két órára van kihallgatásra rendelve. A magyar miniszterek ma este Budapestre utaznak. Hogy **Wekerle** is visszautazik e Budapestre, nem bizonyos még.

Lemondó államtitkár.

Budapest. május 30. (Ered. táv.) A „Budapesti Közlöny“ mai száma közli, hogy **Jósika Samu báró**, a belügyminiszterium államtitkára saját kérelmére ezen állás alól fölmentett.

Új miniszteriumok.

Páris. május 30. (Eredeti távirat.) A Dupuy-miniszterium végleg megalakult és ma mintája be magát a képviselőháznak. **Szofia.** május 30. (Eredeti távirat.) **Stambulow**, bolgár miniszterelnök meggyőződésén róla, hogy az ő miniszterelnöksége alatt **Bulgária** belállapota nem javult, lemondott. **Ferdinand** fejedelem a lemondást elfogadta. Valószínű, hogy az új kormányt **Grekov** fogja megalakítani.

A pápa encyclikája.

Róma. május 30. (Eredeti távirat.) Ő szentsége a pápa jelenleg encyclikán dolgozik, melyben a katolikus és görög ortodox egyház egyesítésének kérdésével foglalkozik.

A tavaszi és nyári idényre

dús fölszerelésben a legelegánsabb párisi és bécsi kalapmodellek a legjutányosabb árakon kaphatók nálam.

Nagy választék

gyermek - kalapokban, negligé- és utazó kalapokban.

Megrendelések pontosan és izlésesen eszközöltetnek.

Számos megbízást kér mély tisztelettel

KILLER RÓZA

divatárusnő.

A legjobb és legolcsóbb háztető a minden államban szabadalmazott **kampós szegélyű cement-tetőcserép**

WURSTER ANTAL

cementárak gyárából.

Különös előnyök:

Biztos meggátlása a hó és eső behatolásának, miután a cement a vizet nem bocsátja keresztül.

Ellenálló képesség a legkeményebb hideg és meleg ellen.

Habares fölösleges.

Az összes javítások elesnek.

Könnyű súly: 38 kiló négyzetméterenként, míg a pécsi első rendű cseréptéglá sulya 90 kiló négyzetméterenként.

Ára: 1 négyzetméternek: 11 drb **99 kr.**

Kampós szegélyű cementtöcseréppel fódött tető tehát a legolcsóbb, mert tartóssága által önmagát fizeti ki:

5 évi jótállást nyujtok.

A töcserépek könnyed sulya folytán az egész gerendázat olcsóbb, mi szintén megtakarítás. A kampós szegély folytán **víz nem hatolván be, a gerendázat soha sem rothad.**

Ráth M. fakereskedő urnál 1893-ban egy háztető készült, melynek egyik fele kampós szegélyű cementtöcserépekkel lett befödve és melynek lécci tökéletesen szárazak, míg másik felén, mely pécsi cserépekből készült, a lécek az esőzéstől egészen megfeketültek, miről mindenki meggyőződhetik.

A kampós szegélyű cementtöcserépekhez külön e célra ontott vasból kítőnően szerkesztett elpusztíthatatlan háztető-ablak készült, mely szintén habares nélkül illesztetik be.

Bizonyítványok nálam: **Király-utca 8. sz. a.** betekinthetők.

Egyben van szerencsém a n. é közönséget értesíteni, hogy üzletem **végleges felhagyása folytán** az abban levő **órákat** és látszerészeti cikkeket folyó évi **november hó 1-ig** tetemesen leszállított árakon árusítom el.

Tömeges látogatást kérve vagyok tisztelettel

WURSTER A.

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

Pécsett, siklói országot 36-ik szám alatt

levő üzletünket újonnan berendeztük. Az európai fővárosok legnagyobb kocsigyáraiban több év lefolyása alatt e szakmába vágó oly tapasztalatokat szereztünk, hogy tisztelt megrendelőink teljes megelégedését kiérdemelhetni reméljük.

Törekvésünk oda irányul, hogy a n. é. közönség és a megrendelők bizalmát teljesen elnyerjük és ajánljuk jóállás mellett

raktáron levő kész kocsijainkat a legjutányosabb áron.

Kiváló tisztelettel

Landesz Károly, Hasznos János,
Kronászt Antal,
kocsigyártók.

Mennyegző és alkalmi ajándékoknak

szánt tárgyak szabott gyári árak szerint nagy választékban, rendkívül izléses kivitelben, valódi ezüst és china ezüstmű

☞ 5 frittól 20 frittig ☜

ugymint :

Felszolgáló tálczák majolikabetéttel,
asztali állványok,
kenyérkosarak, gyümölcstartók, étszerek stb.

a legjutányosabban beszerezhetők

SCHÖNWALD IMRE

ékszergyárosnál
Pécsett, király-utca, Hattyu-épület.